

Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid

Muhammad ibn Şālih al-‘Uthaymīn

En förklaring om det frivilliga resultatet av ṣalāh som betts före den utsatta tiden på grund av mänskligt misstag efter att ha ansträngt sig för att fastställa den korrekta bönetiden.

Om det, efter att ha ansträngt sig för att fastställa tiden för (obligatorisk) bön, klagörs för en person att hans bön faktiskt ägde rum före dess rätta tid, anses denna bön vara frivillig. Annars hade han uppfyllt sitt obligatoriska ansvar. Det vill säga, trots att han ansträngt sig för att fastställa bönetiden, görs det tydligt för honom att hans takbīrat al-iḥrām[1] utfördes före starten av tiden för den aktuella ṣalāh. Under dessa omständigheter anses hans ṣalāh vara frivillig och han är fortfarande förtjänande av belöning för dess utförande.

Det ovannämnda yttrandet är heltäckande för båda scenarierna:

Det klagörs för honom att han utförde takbīrat al-iḥrām efter starten av tiden för den bön han avsåg att utföra. Det klagörs inte för honom, så den utförda ṣalāh uppfyller hans obligatoriska ansvar. Detta beror på att han

Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid

har utfört dyrkanshandlingen som befallts. Ogiltigheten av hans handling har inte klargjorts, så den anses acceptabel (dvs. ursäktad).

Sammantaget finns det fem scenarier som beskriver bönen utförd av den som anstränger sig för att fastställa dess rätta tid:

Det klargörs för honom att han utförde den inom dess utsatta tid. Denna fråga är tydlig vad gäller hans uppfyllande av sin skyldighet. Det klargörs för honom efteråt att hans bön ägde rum före tidens start. Här anses den bön han utförde vara frivillig. Han är nästan säker på att hans utförande av bönen ägde rum efter starten av dess utsatta tid. Här anses han också ha uppfyllt sin skyldighet. Han är nästan säker på att bönetiden inte har börjat. Här vore det otillåtet för honom att be med avsikten att utföra en obligatorisk bön. Detta beror på att ett sådant handlande skulle anses vara hån. Han tvivlar angående om bönetiden har börjat. Här får han inte heller börja be.

[Fråga]: Varför, i det andra scenariot som nämns (att av misstag be före tiden), anses hans bön vara frivillig medan han aldrig avsåg den som en frivillig bön? Ty Profeten ﷺ sade: *"Handlingar bedöms enbart efter deras avsikter."*

[Svar]: Utförandet av varje obligatorisk ṣalāh består av två avsikter. Den första är att handlingen är ṣalāh, och den andra är att den utförs i syfte att uppfylla en skyldighet. Avsikten som rör dess uppfyllande av en skyldighet negeras av klargörandet av dess utförande före dess rätta tid. Så, ṣalāh-avsikten kvarstår. Med hänsyn till detta nämner vi den juridiska regeln som jurister nämner i sitt yttrande: *"En utförd ṣalāh skall övergå till frivillig om dess obligatoriska natur negeras. Som den som ber efter tiden innan det klargjorts för honom att han inte missade den ṣalāh. Eller som den som ber en obligatorisk bön före starten av dess utsatta tid."*

Till exempel tror en person att han har missat en ṣalāh vars tid har avslutats. Så han ber den. Sedan klargörs det för honom att han redan hade bett den. Här anses hans andra ṣalāh vara frivillig.

Ett exempel på den obligatoriska ṣalāh utförd före dess tid: En person ber Maghrib i tron att solnedgången har ägt rum. Sedan klargörs det för honom att solnedgången inte hade börjat. Här anses den ṣalāh han utförde vara frivillig och han måste upprepa Maghrib efter solnedgången.

Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid

Slutnoter

[1] Översättarens anmärkning: Takbīrat al-iḥrām är den första takbīr av ṣalāh.

Källa: Al-Sharḥ al-Mumti‘ 2:127-128

Översatt av: ***Bilal al-Felestini***